

Bura Benim Öz Vatanım

– Ülkü AHISKA · 08 Ocak 2016

Yazmaz oldu kalemim,uzaklaştı periler.
İnzivaya çekilip,derunumda kayboldum.
Duygularım yok oldu,kalem artık geriler.
Kendimi Kaf Dağının tepelerinde buldum.

Dünyanın sonu geldi,insanlık öldü gitti.
Buğdayların yerine, toprakta avu bitti.
Horoz bile bu sabah,Ya Rabbi diye öttü.
İmansız insanlara, uzaktan baka kaldım.

Günden güne umutlar yok olup gidiyor.
Çobanlar sürüsünü,yaban elde güdüyor.
Günahsız masum insan, vebalini ödüyor
Huzurlu olmak için,barış türküsü çaldım.

Yolun sonu karanlık nereye gidiyoruz.
Feryatlar ölümlerle gittikçe yitiyoruz.
Deve hamuru gibi,bilmeden yutuyoruz.
Bomba silah sesleri,arasında çok yıldım.

Öz vatanım burası, içerim kan ağlıyor.
Kardeş gibi yaşamak,bize birlik sağlıyor
Beraberlik olursa, orda kuvvet çağlıyor.
Keşke gerçek olsaydı,bu gaye ile doldum.

Yeni doğan bebeler dumanlarla ölüyor.
Şehitlerin anası,saçın başın yoluyor.
Sebep olan caniler uzaklardan gülüyor.
Bitsin artık bu çile,düşünmekten mahvoldum

Bir gün kalemlerimiz mutluluğu yazacak.
Kendi mezarlarını,kendileri kazacak.
Yüce Rabbin kudreti, her birini ezecek.
El ele vermek için,halka ön ayak oldum.

Ülkü Ahıska 8.1.2016

Fondaki resim kendi çalıřmam